

פרק ש' ויצא

-בינו בחיה

תקדמה לפresher ויצא יעקב

בברכת ישרים תרום קרת ובפי רשעים תהרס (משלוי יא, יא):

שיטיבם לbam בדרכיו פיו אלא אף בברכתו, קלומר בכל שבחנו השם יתעלה, והגהה הרשות בהרפה ממנה, וזה שגאוור יזקבי רשותים תחרס', כי הרשות לא די שלא יטיב לשום אדם מאשר נתפרק בו אבל התרסט ותחרב קער אשר הווא יושב בקרבה ברכבי פיו ובגנותו לבו. ולמרנו שהrights בעיר ברכרי פוי, והצדיק בבוד קער איפלו בממוני, וזה שאמור "ברכת ישרים טורים קרת". וכל הענן כי הצדיק שבת רודוממות הקדיחה במעשייו הטובים וברכשו להם יעשו פירות. וזהו שבחות (קהלת יא, ג) "אם יפול עץ בדורם ואם בעצפון ממוקם שיטוף העץ שם יהוא", זה איש צדיק, קלומר העץ שהוא הצדיק במקום דירתו שם יהוא פירוטו. וויאן זעקב נגוי [נ"א: שם יהוא], בלאו ר' והוא צדיק וזה אין צדיק לומר כי עץ ההוא במקומו דרכו שם יהוא פירוטי, ובאשר להסר' [...] ובאשר החסר הצדיק ממנה יחסר גברא רבא מארעא רישראיל, והנה ציציאו מן העדר עיטה רוזש, וכן ניצא זעקב. אמרו בפמוך' (בראשית רה סח,) לא קונה ליה למימור אלא [/] ויליה תחרחה ומזה פלמוד לומר ניצא וגוי, אלא לפלוך שלב [...] שהצדיק בעיר הווא יוזה הוא הרהה, יצא ממש פנה הרהה פנה וויה פנה הדרכה.

שלמה הפליך עלייו להשלים הוכיר בסקפרו בלב כל הפחדות
החוויות והמנוגנות, ושם בכל דרביו שצדיק הփר
הרשות והישר הփר הבוגר, כי בין פון הנחדות מפשע, זו לעופת
ו, מודה בוגר מורה דבר והפסכו. ומקרה מלוא הוכיר בזיה, הוא
שבחותוב (שם בא, ייח) "בפר לא צדיק רשות ומתת ישרים בוגר".
בגמרא צדיק לעופת הרשות והוא לעופת הבוגר, וכן הוכיר
עוד "זכקת ישרים מצילם" (שם יא, ז) "יסלפ' בוגדים ישרים"
(שם פסוק ג). וכן דרכו בכל מקום שהם בו לכין ולסדר
הנחדות מפשע זו בוגר זו, להוכיר הצדיק הփר הרשות, והישר
הנחדות מפשע זו בוגר זו, כי הוא הפסבו תחמור: